

Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου
Λέκτορας Θεολογικής Σχολής Α.Π.Θ.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟΙ ΤΟΠΟΙ

Μία ακόμη νεοεποχίτικη δοξασία.

Μέ αφορμή τὰ άνορθολογικοῦ χαρακτήρα, νεοεποχίτικης καί άποκρυφιστικῆς προέλευσης σενάρια γιά τό τέλος τοῦ κόσμου τό Δεκέμβριο τοῦ 2012, άπό τὰ διάφορα ΜΜΕ προβλήθηκαν έντονα κάποιοι τόποι, πού παρουσιάζονταν ως χῶροι προστασίας, γιατί, σύμφωνα μέ τούς ισχυρισμούς αὐτῶν πού κατέφευγαν σ' αὐτούς, εἶναι «ένεργειακοί τόποι ἢ σημεία».

Ἡ χρήση αὐτῆς τῆς όρολογίας, μάς ύπενθυμίζει τό γεγονός ότι, άποτελεῖ βασική πρακτική τῶν εκπροσώπων τῆς Νέας Ἐποχῆς νά χρησιμοποιοῦν άδιακρίτως, μαζί μέ τούς θρησκευτικούς καί τούς άποκρυφιστικούς όρους καί έπιστημονική όρολογία, μέ μία όμως διαφορετικοῦ εἶδους νοηματοδότηση τῶν διαφόρων έπιστημονικῶν όρων (Βλ. Η. Hemminger, *New Age und Naturwissenschaft*, στό Κ. Bannach- Κ. Rommel (Hrsg), *Religiöse Strömungen unserer Zeit*, 4^η έκδ, 1992, σ.32).

«Ένεργειακοί τόποι ἢ σημεία» στό χῶρο τῆς λεγομένης Νέας Ἐποχῆς θεωροῦνται, περιοχές, τόποι ἢ καί άντικείμενα πού, ύποτίθεται, ότι έχουν μαγικές ἢ μυστηριώδεις ἢ ύπερφυσικές δυνάμεις καί εκπέμπουν θετική ένέργεια. Σύμφωνα μέ μία άλλη έκδοχή εἶναι τόποι παρουσίας πνευμάτων τῆς φύσης.

Σύμφωνα μέ τήν πρώτη νεοεποχίτικη έκδοχή, ἡ ένεργειακή προστασία εἶναι ύπαρκτή μέν, μυστηριώδης δέ, προερχόμενη άπό τήν παγκόσμια ζωτική ἢ συμπαντική ένέργεια πού περικλείεται στή φύση. Κατά τή δεύτερη έκδοχή ἡ προστασία προέρχεται άπό τή δύναμη τῶν πνευμάτων πού ύπάρχουν σέ τέτοιους τόπους.

Βουνά, ιερά άλλων θρησκείων, διάφοροι τόποι π.χ.τό Stonehenge στήν Άγγλία, ακόμη καί ναοί άρχαίων ειδωλολατρικῶν θρησκείων σ' όλα τὰ γεωγραφικά μήκη καί πλάτη τῆς γῆς, κατά τούς θιασῶτες τῆς Νέας έποχῆς, εἶχαν έντοπιστεῖ, ἤδη

ἀπό τήν ἀρχαιότητα, ὅτι ἀποτελοῦσαν ἐνεργειακούς τόπους, γι' αὐτό, πολλοί ἐξ' αὐτῶν, ἐπιλέχθηκαν καί ὡς χῶροι λατρείας.

Γιά ὅλα αὐτά τά ἐνεργειακά σημεῖα ἢ ἀντικείμενα, ἡ μυθολογία τῆς Νέας Ἐποχῆς, ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ὅποιαδήποτε σχέση ἢ ἐπαφή μαζί τους προκάλει ἄμεσα σύνθετα συναισθήματα, δέους, φόβου καί μυστηρίου. Ἡ ἐπιχειρηματολογία τοῦ ἰδίου χώρου ἐπεκτείνεται περαιτέρω, διατυπώνοντας θέσεις ὅτι οἱ λεγόμενοι ἐνεργειακοί τόποι γίνονται ἀφορμή γιά τήν ἀπόκτηση διαφορῶν μυστικιστικῶν ἐμπειριῶν.

Μία ἀπό τίς πλέον διαδεδομένες μορφές μυστικιστικῶν ἐμπειριῶν σέ τέτοιους τόπους εἶναι λ.χ. ἡ αἴσθηση παρουσίας μίας ἐμπειρίας φωτός καί διάφορα ἀνεξήγητα φωτεινά φαινόμενα.

Ἄν ἀξιολογήσουμε, ἀπό χριστιανικῆς πλευρᾶς, τούς νεοεποχίτικους ἰσχυρισμούς περί ἐνεργειακῶν κέντρων, χωρίς δυσκολία διαπιστώνουμε, ὅτι βρισκόμαστε μπροστά σέ μία ἀποκρυφιστική προσέγγιση πού μπορεῖ νά ἐντυπωσιάζει ἀδαεῖς, ἢ μπερδεμένους πνευματικά ἀνθρώπους ἢ δεισιδαίμονες, ἀλλά δέν μπορεῖ νά παραπλανήσει τούς χριστιανούς.

Ἡ πατερική ἀσκητική γραμματεία μᾶς ἔχει πληροφορήσει ἐπαρκῶς γιά τήν ὑπαρξη καί ἀπατηλῶν, δαιμονικῆς προέλευσης, φωτοφανειῶν. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἕνας ἐκ τῶν πλέον λαμπρῶν καί ἀπλανῶν ἐκφραστῶν τῆς ἀγιοπατερικῆς ἐκκλησιαστικῆς διδασκαλίας, συνοψίζοντάς την, κατά τρόπο ἀψευδῆ καί ἀδιάβλητο, μᾶς ὑπενθυμίζει διαχρονικά ὅτι: *«Ἡμεῖς δέ ἀπό τῶν ἐφ' ἡμῶν ἐν πείρᾳ γεγονότων ἡμετέρων πατέρων διδαχθέντες, οὐκ ἀπλανεῖς νομίζομεν τάς αἰσθητάς φωτοφανείας»* (Πρός Ἀκίνδυνον Ἀντιρρητικός 7, 12,47).

Ἐπίσης εἶναι αὐτονόητο, ὅτι οἱ χῶροι τῶν ἀρχαίων εἰδωλολατρικῶν ναῶν σέ ὅλη τή γῆ, πού τό νεοεποχίτικο καί ἀντιχριστιανικό φρόνημα τούς παρουσιάζει ὡς ἐνεργειακούς τόπους δῆθεν προστασίας, γιά τούς χριστιανούς, στό παρελθόν, ὑπῆρξαν χῶροι λατρείας δαιμόνων (Ψαλμ.95, 5), ἐνῶ σήμερα εἶναι ἱστορικά πολιτιστικά μνημεῖα.

Στήν Παλαιά Διαθήκη βλέπουμε, ὅτι τόποι ἱεροί καί θυσιῶν πρὸς τούς διάφορους εἰδωλολατρικούς θεούς ἀποτελοῦ-

σαν οί λεγόμενοι *ύψηλοί τόποι* πού εύρίσκονταν πάνω σέ βουνά, λόφους κ.λ.π. Σύμφωνα μέ τίς νεοεποχίτικες δοξασίες ήταν ένεργειακοί τόποι. Σύμφωνα, όμως μέ τήν Αγία Γραφή ήταν πραγματικότητα βδελυκτή καί άπορριπτέα άπό τόν Θεό (Δευτ. 12, 2-3. Ίερεμ.2, 20-25. Ίεζεκ. 16, 23) .

Άποτελοῦν άδιάψευστη άπόδειξη τοῦ γεγονότος τῆς άπώλειας τῆς άληθινῆς θεογνωσίας τοῦ μεταπτωτικοῦ άνθρώπου, καθώς, ὅπως πολύ χαρακτηριστικά τό προσδιορίζει ὁ μέγας Άθανάσιος : «*ήπάτων οί δαίμονες τούς άνθρώπους, Θεοῦ τιμήν έαυτοῖς περιτιθέντες*» (Περί Ένανθρωπήσεως, 55).

Στίς ήμέρες μας πού ή νεοεποχίτικη σκοτοδίνη άποπροσανατολίζει καί παρασύρει πλῆθος άνθρώπων, ὅπως έκανε στά αρχαία χρόνια ὁ Γνωστικισμός, εῖναι περισσότερο επίκαιρος άπό άλλες έποχές, ὁ παύλειος λόγος πρός τούς Θεσσαλονικεῖς: «*Κανείς μή σᾶς έξαπατήσει μέ κανένα τρόπο* » (Β' Θεσ. 2, 3).